

Α΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών και άλλες διατάξεις»

Το υπό εξέταση νομοσχέδιο περιέχει, υπό τον τίτλο «περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών και άλλες διατάξεις», σημαντικό αριθμό φορολογικών διατάξεων, με αντίστοιχη συμπλήρωση και τροποποίηση της φορολογικής και επενδυτικής νομοθεσίας. Οι διατάξεις αυτές είναι κατανεμημένες σε πέντε κεφάλαια, καθένα από τα οποία αποτελεί διαφορετική θεματική ενότητα: περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων (Κεφάλαιο Α΄), ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο (Κεφάλαιο Β΄), υποβολή εκπρόθεσμων δηλώσεων (Κεφάλαιο Γ΄), ρύθμιση ζητημάτων της επενδυτικής νομοθεσίας και, ειδικότερα, ρύθμιση εκκρεμοτήτων του Ν. 3219/2004 (Κεφάλαιο Δ΄), κατάργηση ρυθμίσεων του Ν. 3220/2004 (Κεφάλαιο Ε΄) και σύσταση υπηρεσιακών μονάδων, καθώς και λοιπές ειδικές ρυθμίσεις (Κεφάλαιο ΣΤ΄). Οι κυριότερες καινοτομίες του συνίστανται, αφενός μεν, στην υιοθέτηση μέτρων για την περαίωση ανέλεγκτων φορολογικών υποθέσεων, αφετέρου δε, στην κατάργηση των διατάξεων 16 έως και 25 του Κεφαλαίου Β΄ του Ν. 3220/2004, με το οποίο είχε προσφάτως εισαχθεί η αντικειμενικοποίηση του φορολογικού ελέγχου (point system), που όμως δεν είχε μέχρι σήμερα τύχει εφαρμογής, με επαναφορά σε ισχύ των διατάξεων που είχαν καταργηθεί ή αντικατασταθεί από τις ανωτέρω, ήδη καταργούμενες, διατάξεις.

Κεφάλαιο Α΄ – Περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων

(α) Γενική παρατήρηση

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρα 1-11) προβλέπεται η δυνατότη-

τα περαίωσης των ανέλεγκτων (εκκρεμών) υποθέσεων φορολογίας εισοδήματος και λοιπών αντικειμένων επιτηδευματιών για διαχειριστικές περιόδους που έκλεισαν μέχρι και 31-12-2002. Η περαίωση αυτή πραγματοποιείται χωρίς έλεγχο, εφόσον ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος που το επιθυμεί, καταβάλει, για τις ανέλεγκτες υποθέσεις του, το συνολικό ποσό που προκύπτει με βάση τους αντικειμενικούς υπολογισμούς που προβλέπουν οι σχετικές ρυθμίσεις. Ο μηχανισμός της αντικειμενικής περαίωσης ανέλεγκτων φορολογικών υποθέσεων έχει πλειστάκις χρησιμοποιηθεί τόσο από τον Νομοθέτη όσο και από τη Διοίκηση, κατόπιν νομοθετικής εξουσιοδότησης. Για την τελευταία αυτή περίπτωση, η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (3775/2001) έχει προσδιορίσει τα όρια πέρα από τα οποία η παρεχόμενη νομοθετική εξουσιοδότηση αντίκειται στην αρχή της νομιμότητας του φόρου (άρθρο 78 παρ. 4 του Συντάγματος). Η μέθοδος της αντικειμενικής περαίωσης χρησιμοποιείται συνήθως εξαιτίας της αδυναμίας των ελεγκτικών μηχανισμών να διενεργήσουν ελέγχους στο σύνολο των δηλώσεων και των φορολογικών αντικειμένων, και υπό την πίεση της παραγραφής των σχετικών δικαιωμάτων του Δημοσίου.

Ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (άρθρο 66 παρ. 8 εδ. β΄) προβλέπει ρητά ότι, στις περιπτώσεις που δεν καθίσταται εφικτός ο έλεγχος των δηλώσεων μέχρι τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής (σύμφωνα με το άρθρο 84 ΚΦΕ), οι δηλώσεις αυτές περαιώνονται με έλεγχο που καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών. Δηλαδή, η περαίωση ήδη προβλέπεται θεσμικά από την ισχύουσα νομοθεσία ως ειδική και έκτακτη διαδικασία ελέγχου, που συνίσταται στην εθελούσια ή μετά από πρόσκληση της φορολογικής αρχής, αλλά πάντως σε κάθε περίπτωση προαιρετική, υπαγωγή του φορολογουμένου σε ρυθμίσεις που προβλέπουν ότι, μετά από συνοπτικό έλεγχο και καθορισμό της φορολογικής υποχρέωσής του κατ'απόκλιση από τις γενικές διατάξεις, περαιώνονται οι υπαγόμενες στη ρύθμιση χρήσεις και «κλείνουν» οριστικά.

Το υπό κρίση νομοσχέδιο, όπως ρητά διευκρινίζει η εισηγητική του έκθεση, βαίνει πέραν του ανωτέρω ήδη νομοθετημένου σκοπού, δεδομένου ότι προωθεί την παροχή στους φορολογουμένους της δυνατότητας να «κλείσουν» τις φορολογικές τους υποθέσεις όχι μόνον για την αποφυγή του κινδύνου παραγραφής των σχετικών δικαιωμάτων του Δημοσίου, αλλά και γενικότερα ενόψει της επικείμενης φορολογικής μεταρρύθμισης (που, σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα εξαγγελίες του Υπουργείου, θα θεσπίσει τριετή φορολογική παραγραφή, αντί της δεκαετούς ισχύουσας) και του νέου συστήματος φορολογικών ελέγχων που προετοιμάζει το Υπουργείο Οικονομικών.

Τα παρεχόμενα με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο κίνητρα στους φορολο-

γυμμένους για την αποδοχή της διαδικασίας περαίωσης είναι, όπως συμβαίνει συνήθως στις ρυθμίσεις του είδους αυτού, η παροχή όρων ευνοϊκότερων από εκείνους υπό τους οποίους ο φορολογούμενος αναμένει ότι θα περαιωνόταν, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, η διαδικασία του τακτικού φορολογικού ελέγχου. Τέτοιους όρους αποτελεί ο αντικειμενικά υπολογιζόμενος οφειλόμενος φόρος, η απουσία φορολογικών προστίμων, καθώς και τμηματική, σε δόσεις, καταβολή της οφειλής. Ωστόσο, σοβαρό κίνητρο αποτελεί και η υποκρυπτόμενη απειλή ότι, όσοι δεν αποδεχθούν τις «ευνοϊκές» ρυθμίσεις του νομοσχεδίου θα υποστούν κατά προτεραιότητα τακτικό έλεγχο. Δηλαδή, τα λαμβανόμενα μέτρα αποτείνονται κυρίως σε δύο κατηγορίες φορολογουμένων: αφενός μεν, σε εκείνους οι οποίοι, ούτως ή άλλως, ωφελούνται από την υπαγωγή τους στις ρυθμίσεις αυτές, δεδομένου ότι γνωρίζουν ότι ο τακτικός φορολογικός έλεγχος θα απέληγε, ενδεχομένως, σε δυσμενέστερο για αυτούς αποτέλεσμα και, αφετέρου, σε εκείνους, οι οποίοι, αν και πιστεύουν ότι ο τακτικός φορολογικός έλεγχος θα απέληγε σε ευνοϊκότερο για αυτούς αποτέλεσμα, αποδέχονται την αντικειμενική περαίωση, διότι είναι επιφυλακτικοί εν γένει ως προς τη διενέργεια τακτικού φορολογικού ελέγχου.

Οι διαπιστώσεις αυτές οδηγούν στο συμπέρασμα, ότι η βασική αρχή που εμπνέει το νομοσχέδιο στο κεφάλαιο αυτό, δηλαδή η αντικειμενική «περαίωση» των «εκκρεμών» υποθέσεων, πρέπει να εξετάζεται και υπό το φως της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της ισότητας και, ειδικότερα, σε σχέση με τους συνεπείς φορολογουμένους, παρά τον γενικά αναγνωρισμένο κατ'εξοχήν ταμειευτικό σκοπό της φορολογίας. Είναι αναμφισβήτητο ότι ορισμένα δεδομένα του ελεγκτικού φορολογικού μας συστήματος συντελούν στην εμφάνιση σημαντικών στρεβλώσεων: τέτοια δεδομένα είναι, αφενός μεν, η ιδιαίτερα μακρόχρονη παραγραφή των φορολογικών απαιτήσεων (από δέκα έως και δεκαπέντε έτη), ασυνήθης στα δίκαια των άλλων χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όπου συχνά προβλέπεται τριετής παραγραφή), αφετέρου δε, η επικρατούσα αντίληψη ότι, όποια φορολογική δήλωση δεν ελεγχθεί, τελεί σε «εκκρεμότητα», ενώ θα έπρεπε να θεωρείται ότι ο έλεγχος δεν ασκείται επί του συνόλου των δηλώσεων υποχρεωτικά προκειμένου αυτές να «κλείσουν», αλλά δειγματοληπτικά, δηλαδή σε μέρος μόνο των δηλώσεων, αντικειμενικά κατ'έτος προσδιοριζόμενο. Όσο τα δεδομένα αυτά δεν αναθεωρούνται, όσο δηλαδή δεν υιοθετείται σύντομη παραγραφή και δειγματοληπτικός έλεγχος των δηλώσεων με τη θεώρηση ως περαιωμένων όσων δεν υπάγονται στο δειγματοληπτικό αυτόν έλεγχο, η υιοθέτηση μέτρων αντικειμενικής περαίωσης των «εκκρεμών» υποθέσεων δεν είναι αδικαιολόγητη. Τουλάχιστον όμως, για την ικανοποίηση της αρχής της

4

ισότητας, αλλά και τη διασφάλιση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των συνεπών φορολογουμένων προς το Νομοθέτη και τη Διοίκηση, θα έπρεπε να εξετασθεί η δυνατότητα να συνοδεύεται η υιοθέτηση των μέτρων αυτών και από την (αντισταθμιστική) αναγνώριση ορισμένων πλεονεκτημάτων στους φορολογουμένους αυτούς, αντίστοιχα με αυτά που παρέχονται στους ανέλεγκτους φορολογούμενους (με τη θέσπιση π.χ. ενός κατώτατου ορίου καταβλητέου φόρου, από το οποίο να εξαιρούνται οι τελευταίοι).

(β) Επιμέρους ρυθμίσεις

Άρθρο 1

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι, με τις διατάξεις του κεφαλαίου Α' του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, «καθορίζεται προαιρετικός, ειδικός τρόπος επίλυσης των φορολογικών διαφορών που προκύπτουν από τις ανέλεγκτες φορολογικές υποθέσεις, με σκοπό την περαίωσή τους». Ορθότερο θα ήταν να προβλέπεται, ότι «καθορίζεται προαιρετικός, ειδικός τρόπος περαίωσης των ανέλεγκτων μέχρι 31-12-2004 φορολογικών υποθέσεων», χωρίς καμία αναφορά στην έννοια «φορολογική διαφορά», δεδομένου ότι δεν νοείται η δημιουργία διαφοράς από ανέλεγκτη υπόθεση. Εξ άλλου, στην πραγματικότητα, η μέθοδος περαίωσης που θεσμοθετείται με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, δεν αποσκοπεί στην επίλυση διαφορών, αλλά στη θεσμοθέτηση ειδικής μορφής αυτοελέγχου, κατ'απόκλιση της κείμενης νομοθεσίας, με βάση ειδικά αντικειμενικά κριτήρια (αντικειμενικός έλεγχος). Η παρατήρηση αυτή δεν θίγει τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 παρ. 5, σύμφωνα με το οποίο, η αποδοχή από τον επιτηδευματία του Εκκαθαριστικού Σημειώματος συνεπάγεται την αυτόματη περαίωση όλων των δηλώσεων εισοδήματος και λοιπών φόρων που αφορούν τις χρήσεις αυτές και επιφέρει όλα τα αποτελέσματα της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, τα δε καταβληθέντα στο Δημόσιο χρηματικά ποσά κατ'εφαρμογή της ρύθμισης αυτής δεν αναζητούνται.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 2 παρ. 2 περ. β' προβλέπεται ότι, για την εφαρμογή των διατάξεων του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα θεωρούνται αυτά που προκύπτουν από το έντυπο Ε3 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος μετά τη αφαίρεση των εσόδων από μισθώματα ακινήτων. Η ρύθμιση αυτή αφήνει κενό σε σχέση με τις κτηματικές επιχειρήσεις, των οποίων τα εισοδήματα προέρχονται σχεδόν αποκλειστικά από μισθώματα.

Άρθρο 4

Με βάση το άρθρο 4 περ. 5, δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις του Κεφαλαίου

Α΄ του υπό συζήτηση νομοσχεδίου οι ανέλεγκτες υποθέσεις για τις οποίες υπάρχουν κατασχεμένα ανεπίσημα βιβλία ή στοιχεία, εκτός αν αυτά έχουν τύχει επεξεργασίας και έχουν εκδοθεί πράξεις επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ., οι οποίες είτε έχουν κοινοποιηθεί είτε θα κοινοποιηθούν μέσα σε δέκα ημέρες από την κατάθεση του παρόντος. Για λόγους ασφαλείας δικαίου, αλλά και για την καλύτερη τήρηση της αρχής της διαφάνειας, σκόπιμο θα ήταν να προβλεφθεί, ότι η κοινοποίηση αυτή θα πρέπει να αποδεικνύεται (π.χ. από συστημένη επιστολή με αποδεικτικό παραλαβής).

Με βάση το άρθρο 4 περ. 6, εξαιρούνται από τις ρυθμίσεις του Κεφαλαίου Α΄ του υπό συζήτηση νομοσχεδίου οι υποθέσεις φορολογίας πλοίων, ακίνητης περιουσίας, μεγάλης ακίνητης περιουσίας, μεταβίβασης ακινήτων και κληρονομιών –δωρεών- προικών – γονικών παροχών. Η εξαίρεση αυτή δεν αιτιολογείται επαρκώς, ιδίως για τα ακίνητα, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της ίσης μεταχείρισης των φορολογουμένων, δεδομένου μάλιστα ότι η προτεινόμενη αντικειμενική περαίωση έχει, κατά τα λοιπά, ευρύτατο πεδίο εφαρμογής, που καλύπτει το σύνολο σχεδόν των εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων. Είναι αλήθεια ότι, για τον υπολογισμό της αξίας των ακινήτων, ισχύει σε μεγάλο βαθμό το λεγόμενο αντικειμενικό σύστημα, οπότε βεβαίως δεν τίθεται ζήτημα ρύθμισης. Υπάρχουν όμως και οι περιπτώσεις όπου το σύστημα αυτό δεν ισχύει, οπότε θα μπορούσε, για λόγους ισότητας, να προβλεφθεί με την παρούσα ρύθμιση η αντικειμενική περαίωση και αυτών των εκκρεμοτήτων.

Άρθρο 9

Το άρθρο αυτό διαλαμβάνει τα περί της διαδικασίας της περαίωσης. Στην παρ. 4 προβλέπεται, ότι ο ενδιαφερόμενος για περαίωση επιτηδευματίας οφείλει να παρουσιασθεί στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. που αναγράφεται στο Μηχανογραφικό Εκκαθαριστικό Σημείωμα, προκειμένου να συμπληρώσει τις σχετικές ενδείξεις του Σημειώματος, να συνταχθεί επί του τελευταίου σχετική πράξη, και να την υπογράψει, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα ημερών από την ημερομηνία έκδοσης του Μηχανογραφημένου Εκκαθαριστικού Σημειώματος. Είναι γνωστό ότι, σε παλαιότερες, αντίστοιχες με τη σήμερα προτεινόμενη, διαδικασίες περαίωσης, δημιουργήθηκε σημαντικός αριθμός διενέξεων σχετικά με την έγκαιρη ή μη αποστολή του Σημειώματος και, κατά συνέπεια, με την υπαιτιότητα της μη τήρησης της προθεσμίας αυτής. Για λόγους ασφαλείας δικαίου, αλλά και για την καλύτερη τήρηση της αρχής της διαφάνειας και, ειδικότερα, για την αποφυγή οποιασδήποτε υποψίας ικανής να βαρύνει τη διαδικασία εν προκειμένω, σκόπιμο θα ήταν να προβλεφθεί, ότι η προθεσμία τρέχει από την αποδεδειγμένη γνώση

του Σημειώματος από το φορολογούμενο (όπως είναι η παραλαβή του με συστημένη επιστολή με αποδεικτικό παραλαβής).

Στην παρ. 5 του άρθρου 9 προβλέπεται ότι η αποδοχή από τον επιτηδευματία του Εκκαθαριστικού Σημειώματος συνεπάγεται την αυτόματη περαίωση όλων των δηλώσεων εισοδήματος και λοιπών φόρων που αφορούν τις χρήσεις αυτές και ότι επιφέρει όλα τα αποτελέσματα της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, τα δε καταβληθέντα στο Δημόσιο χρηματικά ποσά κατ'εφαρμογή της ρύθμισης αυτής δεν αναζητούνται. Προστίθεται δε ότι, κατ'εξαίρεση αυτών που προηγούνται, σε περίπτωση που, μετά την υπογραφή από τον επιτηδευματία της πράξης αποδοχής του Εκκαθαριστικού Σημειώματος, περιέλθουν σε γνώση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. νέα στοιχεία σύμφωνα με τις διατάξεις άρθρου 68 παρ. 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, εκδίδεται, σύμφωνα με αυτά, συμπληρωματικό φύλλο ελέγχου και συμπληρώνεται ο καταβληθείς φόρος εισοδήματος και Φ.Π.Α.. Έτσι, η έννοια «νέα στοιχεία», η οποία είναι κρίσιμη για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 68 ΚΦΕ. Όπως έχει διευκρινίσει η νομολογία το σημείο αυτό, ως «νέα στοιχεία» θεωρούνται εκείνα που δεν είχαν τεθεί υπόψη και δεν έχουν κριθεί από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. κατά την περαίωση της υπόθεσης. Όμως, για την εφαρμογή της επίμαχης διάταξης, ο ορισμός αυτός δεν είναι χρήσιμος, δεδομένου ότι καμία κρίση της Φορολογικής Αρχής δεν προηγείται της σύνταξης του Απογραφικού Δελτίου, το οποίο στηρίζεται αποκλειστικά στη δήλωση του επιτηδευματία. Επομένως, θα συνέβαλε σημαντικά στην αποφυγή δημιουργίας διενέξεων, σχετικά με την εφαρμογή της διάταξης αυτής, συγκεκριμένος νομοθετικός προσδιορισμός της έννοιας «νέα στοιχεία» (π.χ., εκείνα που δεν περιλαμβάνονται στον φάκελο του φορολογουμένου, κατά τη σύνταξη του Απογραφικού Δελτίου).

Κεφάλαιο Β' – Ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών

Άρθρο 12

Το άρθρο (παρ. 1 και 2) προβλέπει ότι, χρέη προς το Δημόσιο, βεβαιωμένα στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες και τα Τελωνεία του Κράτους, καθώς και χρέη υπέρ τρίτων που εισπράττονται μέσω Δ.Ο.Υ., τα οποία κατέστησαν ληξιπρόθεσμα σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ μέχρι 29 Φεβρουαρίου 2004, ρυθμίζονται με τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής που τα επιβαρύνουν μέχρι 2 Ιουνίου 2004 και καταβάλλονται κατά τον προβλεπόμενο τρόπο, εφόσον η σχετική αίτηση του οφειλέτη για την υπαγωγή στη ρύθμιση κατατεθεί μέχρι 30 Ιουλίου 2004 στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ή Τελωνείο, όπου είναι

βεβαιωμένα τα χρέη. Είναι προφανές, ότι η προβλεπόμενη καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή της αίτησης αυτής είναι εξαιρετικά σύντομη και ότι θα έπρεπε, για λόγους διαφάνειας, να υιοθετηθεί εύλογη προθεσμία (τουλάχιστον μερικών εβδομάδων).

Άρθρο 16

Το άρθρο αυτό προβλέπει τροποποίηση του Ν. 2960/2001. Ειδικότερα, προστίθεται στο άρθρο 178 του Ν. 2960/2004 παράγραφος 3, η οποία, στην περ. α', προβλέπει ότι, σε όσες περιπτώσεις έχει ασκηθεί νόμιμα προσφυγή κατά καταλογιστικής πράξης με την οποία επιβάλλονται πολλαπλά τέλη, και η δικαστική απόφαση επί της προσφυγής κατέστη τελεσίδικη πριν από τη δημοσίευση του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, με αποτέλεσμα να έχουν επιδικαστεί κατ'εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου Τελωνειακού Κώδικα (Ν. 1165/1918), αλλά να μην έχουν ακόμα εισπραχθεί εν μέρει ή εν όλω πολλαπλά τέλη, το ύψος των οποίων υπερβαίνει το τριπλάσιο των προβλεπόμενων δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, το ποσό των πολλαπλών τελών πέραν του τριπλασίου διαγράφεται, ανεξαρτήτως ταμειακής βεβαιώσεώς τους από το αρμόδιο Τελωνείο. Η ρύθμιση αυτή είναι βεβαίως ευνοϊκή για τους φορολογουμένους, πλην όμως, θα έπρεπε να εξετασθεί υπό το φως της συνταγματικά κατοχυρωμένης ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, δεδομένου ότι ρυθμίζονται και περιπτώσεις επί των οποίων η τελευταία έχει αποφανθεί τελεσίδικα.

Κεφάλαιο Γ' - Υποβολή εκπρόθεσμων δηλώσεων

Άρθρο 18

Το άρθρο αυτό προσδιορίζει τις περιπτώσεις που υπάγονται στις ρυθμίσεις του Κεφαλαίου Γ' του υπό συζήτηση νομοσχεδίου σχετικά με τις εκπρόθεσμες δηλώσεις. Ειδικότερα, προβλέπει ότι, υπόχρεοι φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων οι οποίοι, μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, δεν έχουν υποβάλει δήλωση ή έχουν υποβάλει ανακριβή ή ελλιπή δήλωση για την καταβολή των φόρων, τελών και εισφορών του Δημοσίου για εισοδήματα που αποκτήθηκαν μέχρι και το ημερολογιακό έτος 2003, δύνανται να υποβάλουν στον προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. σχετική εκπρόθεσμη (αρχική ή συμπληρωματική) δήλωση χωρίς την επιβολή πρόσθετου φόρου, προσαύξησης, προστίμου ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης μέχρι 30 Ιουλίου 2004. Είναι προφανές, ότι η προβλεπόμενη καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή της δήλωσης αυ-

τής είναι εξαιρετικά σύντομη και ότι θα έπρεπε, για λόγους διαφάνειας, να υιοθετηθεί εύλογη προθεσμία (τουλάχιστον μερικών εβδομάδων).

Επίσης, στις ευεργετικές ρυθμίσεις του άρθρου 18 δεν περιλαμβάνονται (παρ. 2) οι υποθέσεις φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων και ακίνητης περιουσίας, κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών. Η εξαίρεση αυτή δεν αιτιολογείται επαρκώς, για τους λόγους που ήδη αναπτύχθηκαν ανωτέρω, στα σχόλια υπό το άρθρο 4 παρ. 6.

Κεφάλαιο ΣΤ΄ - Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 29

Το άρθρο αυτό παρέχει, δια παραπομπής στα άρθρα 1 παρ. 12 και 12 παρ. 1 του Ν. 1610/1986, ορισμένες φοροαπαλλαγές στο ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ και στο ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ. Η παραπομπή αυτή είναι ασαφής και, για τον λόγο αυτό, θα έπρεπε η διάταξη να διαλάβει, θετικά και ρητά, τα παραχωρούμενα ευεργετήματα.

Αθήνα, 24 Ιουλίου 2004

Ο Εισηγητής

Θεόδωρος Π. Φορτσάκης

Αναπληρωτής Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος

Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Στέφανος Ι. Κουτσουμπίνης

Επίκουρος Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο Προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης

Επιστημονικών Μελετών

Αντώνης Παντελής

Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Κώστας Μαυριάς

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών